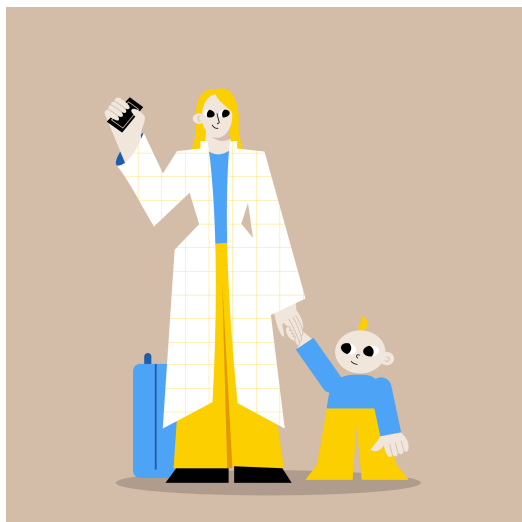

Кодекс добродішних українців за кордоном

В часи війни найбільшу допомогу українцям надають наші друзі з країн Євросоюзу. Після перемоги ми будемо згадувати і повертати добро усім і кожному. Проте доки триватиме війна, маємо зробити все, аби ця допомога не припинялась.

Кожен українець за кордоном сьогодні - обличчя України. Кожна посмішка і кожне «Дякую» добрим сусідам - це їхнє натхнення та бажання допомагати більше. Хамство, недбалість, нехтування тим що є, недобрі вчинки - причина, з якої завтра ця допомога може припинитись.

Якщо ви були вимушені тимчасово виїхати з України, будь ласка, пам'ятайте прості правила поведінки з волонтерами, людьми іншої культури та лайфхаки подорожуючим.

1. Будьте вдячні. Ні волонтери, ні люди, які вас прихистили, не роблять це тому, що це їхня робота. Це акт їхньої доброї волі. Вони витрачають власний час, кошти, ресурси і речі, аби допомогти нам. І ми маємо віддячити за це у будь-який доступний для нас спосіб: якщо не матеріально (фізичною допомогою) то принаймні вербально - посмішкою, вихованим та цивілізованим поведінням, словами ввічливості - краще їх мовою (див пункт 7).
2. Волонтери не є надавачами сервісу, а біженець - не клієнт. Тому не варто мати очікувань щодо «послуг» і тим паче, не треба виявляти своє незадоволення тим, що «чай чорний, а не зелений», а «вай фай не дуже швидкий».
3. Якщо у вас є специфічні потреби (алергії, хвороби тощо), оголошуйте їх одразу. Погугліть їх назву місцевою мовою. Не чекайте, що люди про них дізнаються самі, особливо, якщо у вас є мовний бар'єр.
4. Усе, що можна зробити самостійно - робіть самостійно. Гугліть, шукайте інформацію, використовуйте гугл транслейт. Звертайтеся до людей із питаннями тоді, коли самі не змогли нічого знайти.

5. Допомагайте. Звісно, по приїзді треба кілька днів, аби прийти до тями. Але уявіть, що ви у гостях у дуже дорогих вам людей. Поводьтесь так, щоб вони хотіли запросити вас іще. Допоможіть роботою по дому, приготуйте свою улюблену страву або просто купіть якийсь гостинець, посидьте з дітьми, якщо такі є. Як максимум - долучайтесь до допомоги співвітчизникам як волонтер там, де перебуваєте.
6. Прибирайте за собою сміття. Коли залишаєте помешкання, в якому жили - залишіть його в такому стані, в якому б вам було приємно опинитись. Якщо раптом ви пошкодили майно господарів, зробіть усе можливе, аби його полатити чи замінити.
7. Починайте вчити мову країни, в яку приїхали. Для початку спитайте у гугла як буде «Добрий день», «Дякую», «До побачення» та «Пробачте». Якщо лишаєтесь надовше, поугліть безкоштовні курси місцевої мови.
8. Ставтесь із повагою до інших біженців. Якщо вам не потрібні річ, їжа чи одяг - не беріть їх просто тому, що дають. Залиште для тих, хто справді їх потребує.
9. Дбайливо ставтеся до країни, яка вас прийняла. Гуманітарна і фінансова допомога, пільги - це навантаження на країну перебування та на її платників податків. Коли їх нещадно експлуатувати, вони дуже швидко скінчаться (як і терпець платників податків)! Тому якщо ви продовжуєте працювати і маєте змогу заплатити 1 євро за проїзд - будь ласка, робіть це!
10. Якщо ви стали свідком некоректного поводження своїх земляків - не ігноруйте. Вкажіть їм на це, щоб залагодити ситуацію. Ми - європейська нація з європейськими цінностями, вихованням та культурою. Маємо відповідати цьому статусу.
11. Будуйте плани. Навіть якщо війна закінчиться завтра, все одно ви не зможете одразу повернутись додому. Піде якийсь час на розмінування та налагодження інфраструктури. Тому, спробуйте знайти роботу для себе, а для дітей - школу і садок. В більшості країн для українців це безкоштовно.

Зараз ми усі вийшли із зони комфорту і потрапили в незнайоме середовище. Та якщо ми будемо дбайливо ставитись до себе та оточуючих і пам'ятатимемо, що в першу чергу ми усі люди - нам буде легше пройти через ці випробування до перемоги.

Слава Україні!